

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120207284
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120207284.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: X. U., nar. XX.XX.XXXX, O., o zaplatenie 98 927,18 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 18Csp/67/2020-122 zo dňa 4. októbra 2021, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu o zaplatenie sumy 98 927,18 eur s príslušenstvom zamietol a výrokom II. žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a. s. uzavrel so žalovaným dňa 14.07.2016 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 100.000 eur na kúpu bytu. Žalovaný sa v zmluve zaviazal úver riadne a včas splatiť v 360 mesačných splátkach po 400,02 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 144.002,68 eur, RPMN bola stanovená na 2,62 %, ročná úroková sadzba 1,99 % s fixáciou na 3 roky. Prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2016 a posledná dňa 20.07.2046. Výzvou zo dňa 29.11.2017 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného k úhrade dlhu vo výške 4.369,15 eur s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zásielka s výzvou sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila neprevzatá s poznámkou "zásielka neprevzatá v odbernej lehote". Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.01.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že nastal prípad porušenia produktových obchodných podmienok, a preto ku dňu 18.01.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súčasne žalovaného vyzval na úhradu dlhu v celkovej výške 101.847,43 eur do 15 dní. Žalovaný si oznámenie prevzal dňa 26.01.2018. Z výpisu z úveru žalovaného vyplýva, že poskytnutý úver bol splatený vo výške 2.053,58 eur.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba podaná žalobcom nie je dôvodná. Po preskúmaní predmetnej zmluvy možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom

ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačaná. Dodávateľom v tomto prípade je právny predchodca žalobcu, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. S poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný. Po preskúmaní tejto otázky dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný. Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, premlčacia doba v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak bolo plnenie dohodnuté

v splátkach, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru. K mimoriadnemu zosplateniu úveru môže dôjsť za predpokladu, že toto právo veriteľa bolo zmluvnými stranami dojednané, uplynuli 3 mesiace od splatnosti nezaplatenej splátky a veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru. V súdnej veci si strany možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru dojednali v článku II bod 7 zmluvy, pričom žalovaný bol výzvou zo dňa 29.11.2017 vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 4.369,15 eur a súčasne bol upozornený na možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru. Z uvedeného vyplýva, že podmienky pre mimoriadne zosplatenie úveru boli zo strany právneho predchodcu žalobcu splnené.

V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka veriteľ môže pristúpiť k mimoriadnemu zosplateniu úveru najneskôr do splatnosti najbližšej splátky. Keďže žalobca zosplatnil úver ku dňu 18.01.2018, čo je do splatnosti splátky splatnej v 1/2018, za zachovania 3-mesačnej lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak urobil pre nezaplatenie splátky splatnej v 9/2017. Ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka upravuje osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu, keď túto stanovuje od splatnosti splátky, pre ktorú sa stal splatný celý dlh. Žalobca úver zosplatnil pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.09.2017. Od tohto dňa tak začala plynúť 3-ročná premlčacia doba a uplynula dňa 20.09.2020. Žaloba však bola súdu doručená dňa 16.10.2020, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej 3-ročnej premlčacej doby. S poukazom na uvedené za zistenia, že žalobou uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný, zamietol súd žalobu ako nedôvodnú. Pokiaľ sa žalobca bránil proti premlčaniu poukazom na rozhodnutia rôznych krajských súdov, súd poznamenáva, že s názorom vyjadreným v týchto rozhodnutiach sa nestotožňuje a poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne napr. sp. zn. 6CoCsp/14/2021 zo dňa 30.06.2021, 4Co/89/2019 zo dňa 20.06.2019 a iné, v ktorých bol vyjadrený rovnaký právny názor ako súd vyslovil v tomto rozhodnutí.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak podľa § 255 ods.1 CSP tak, že žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko zo spisu žiadne trovy žalovanému nevyplynuli.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca podľa § 365

ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Podľa žalobcu nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, či súd prvej inštancie vykonal aj iné dôkazy, ktoré strany sporu nenavrhl, alebo vykonal a ustálil skutkový stav na základe žalobcom predloženého dôkazu (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.01.2018), pretože súd prvej inštancie v odôvodnení uvádza rôzne dátumy oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Žalobca sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého, ak dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, tak ako

v súdenom prípade podaním zo dňa 19.1.2018, potom v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pre všetky splátky úveru splatné do budúca od splátky úveru, ktorá nebola dlžníkom ako prvá uhradená riadne a včas (v posudzovanom prípade splátka úveru splatná dňa 20.09.2017). Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až

v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru podľa žalobcu nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t. j. v danom prípade splátky splatnej

dňa 20.12.2017. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na to, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že napr. splátky úveru splatné od 20.10.2017 do 20.12.2017 boli

v prejednávacom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej vety ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka uplatnené v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko

v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru - t. j. také splátky úveru, pre ktoré plynú v zmysle prvej vety ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka pre každú z nich samostatná trojročná premlčacia doba - odo dňa splatnosti tej - ktorej splátky. Uplatnený výklad súdu predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby o tri a viac mesiacov a zároveň je v priamom rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 20.12.2017 zaniklo splatnosťou ďalšej splátky úveru. Z uvedených dôvodov je teda zrejmé, že v prípade, ak právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 19.1.2018, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2017 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala, a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru), a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie v posudzovanom prípade nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko odôvodnenie rozhodnutia nie je preskúmateľné, keďže z odôvodnenia nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou splátky úveru splatné dňa 20.10.2017, 20.11.2017 a 20.12.2017 boli uplatnené pred uplynutím premlčacej doby a súd zamietol žalobu pre premlčanie v celom rozsahu. Žalobca upriamil pozornosť na rozdielnu rozhodovaciu prax Okresného súdu Trenčín v obdobných veciach. Poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/228/2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/18/2021, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/12/2021 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd rozsudok

v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 6.691,45 eur, ktoré v odvolaní riadne špecifikoval.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

8. V odvolacom konaní preskúmal odvolací súd vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie čo do veci samej a čo do nároku na náhradu trov konania rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V odvolacom konaní nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP alebo podľa § 389 ods. 1 CSP. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil vo veci rozsudok.

9. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že

v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku je podľa odvolacieho súdu neopodstatnená. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. K nezrovnalosti dátumov uvedených v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvádza: Právny predchodca žalobcu zosplatnil úver ku dňu 18.1.2018 listom zo dňa 19.1.2018. Listom zo dňa 23.1.2018 opravil číslo účtu, pričom aj v tomto podaní uvádza dátum zosplatnenia ku dňu 18.1.2018. Pri dátume 23.11.2018 uvedenom v odôvodnení rozhodnutia ide len o preklep a chybu v písaní, keď namiesto mesiaca január v číselnom označení číslom 1 je uvedený november (číselné označenie 11). Uvedená chyba v písaní nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

11. Súd prvej inštancie správne posúdil právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobu zamietol na tom právnom závere, že žalobcom uplatnené právo je premlčané, a keďže ide o právo zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliadol na premlčanie v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka z úradnej povinnosti. Žalobca si uplatňoval právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa stal splatným v celosti na základe oznámenia právneho predchodcu žalobcu zo dňa 19.1.2018 pre omeškanie žalovaného so splácaním spotrebiteľského úveru trvajúceho dlhšie ako tri mesiace a po tom, čo žalovaného listom zo dňa 29.11.2017 vyzval na úhradu nedoplatku na splátkach do 15 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný. Právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pre omeškanie žalovaného s úhradou splátky, u ktorej omeškanie trvalo viac, ako tri mesiace, čo bola splátka splatná v mesiaci september 2017. K zosplatneniu mohlo dôjsť len z dôvodu neuhradenia tejto splátky. Dňom 20.09.2017 začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 20.09.2020 a žalobca podal žalobu dňa 19.10.2020.

12. Žalobca vo svojom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP). Predovšetkým namietal, že dlh sa stal v celosti zročným pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2017, ktorá bezprostredne predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a preto jeho právo nie je premlčané. Tvrdil, že právo veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nezaplatenie skorších splátok zaniklo vždy v dôsledku toho, že nastala splatnosť ďalšej splátky. Podľa názoru žalobcu výklad súdu prvej inštancie predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby a ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súd prihliadal na premlčanie bez námietky dlžníka, je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Odvolací súd odvoláciu námietku z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko nezistil žiadne porušenie procesných ustanovení a ani postup súdu prvej inštancie nie je možné charakterizovať ako postup, ktorým by bolo porušené právo na spravodlivý proces.

15. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

18. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

21. Z uvedených ustanovení vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k zosplatneniu celej pohľadávky, pričom musí byť dodržaný ten postup, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v ustanovení druhej vety § 103 osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu a táto začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročný celý dlh.

22. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil ku dňu 18.1.2018. Pokiaľ teda z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a ani z predchádzajúcej výzvy právneho predchodcu žalobcu žalovanému nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu len za podmienok podľa § 565

v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka

žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplataenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

23. Odvolací súd sa preto nestotožnil s právnym názorom žalobcu, že v danom prípade bola rozhodujúca splátka pre začiatok plynutia premlčacej doby, ktorá bola splatná bezprostredne pred zospaltnením, t. j. splátka splatná dňa 20.12.2017. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu ku dňu 18.1.2018 bol žalovaný

v omeškaní viac ako tri mesiace výlučne s úhradou splátky splatnej dňa 20.9.2017. Veriteľ mohol úver zosplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Veriteľ žalovaného upozornil na uplatnenie tohto práva listom zo dňa 29.11.2017. V tento deň bol žalovaný najmenej tri mesiace v omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.9.2017, a preto len pre túto splátku sa mohol celý dlh stať splatným, keďže iba v jej prípade boli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie celého úveru za splatný. Veriteľ pristúpil k vyhláseniu splatnosti až po splnení podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na jeho výzvu zo dňa 29.11.2017 a omeškanie žalovaného boli splnené podmienky na vyhlásenie celého úveru za splatný iba pre splátku splatnú 20.9.2017, a preto iba pre túto sa tak stal celý dlh splatným. Premlčacia doba preto začala plynúť od splatnosti tejto splátky, t. j. splátky splatnej dňa 20.9.2017 (výslovne v § 103 Občianskeho zákonníka odo dňa zročnosti nesplnenej splátky), pričom trojročná premlčacia doba uplynula dňa 20.9.2020. V danom prípade ide o plynutie premlčacej doby a nie lehoty, a preto táto začína plynúť rozhodujúcim dňom. Žaloba bola podaná na súd až dňa 19.10.2020 po uplynutí premlčacej doby.

24. Námietky žalobcu o nesprávnom výklade vyššie uvedených ustanovení neboli dôvodné. Je pravdou, že ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi, ak ide o plnenie v splátkach, žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, pričom toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Uvedené zákonné ustanovenie je však všeobecným a v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať

v splátkach, čo je aj prípad prejednávanej veci, mohol dodávateľ (právnym predchodca žalobcu) uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka precizuje a prísnejšie upravuje podmienky uplatnenia práva veriteľa žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy a už z jeho konštrukcie je zrejmé, keďže na uplatnenie práva na zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky sa vyžaduje minimálne tri mesiace trvajúce omeškanie dlžníka s úhradou splátky

a zároveň upozornenie spotrebiteľa dodávateľom v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, že výlučná aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a jeho výklad použitý žalobcom neprichádza do úvahy. Z týchto dôvodov sa odvolací súd ani nemôže stotožniť s rozhodnutiami súdov, na ktoré poukázal žalobca vo svojom odvolaní, pričom zdôrazňuje, že v ich prípade nejde ani o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, keďže rovnako tak existujú súdne rozhodnutia aplikujúce uvedené zákonné ustanovenia rovnako, ako to učinil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, a ako ich aplikuje a vykladá aj odvolací súd v tejto veci. Odvolací súd zdôrazňuje, že vzhľadom na konšteláciu samotného zospaltnenia plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, najmä podmienku trojmesačného omeškania a výzvu predchádzajúcu zospaltneniu, je potrebné pre identifikáciu splátky, pre ktorú sa stal celý dlh splatným, vychádzať z vyššie uvedených ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nie izolovane z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Celý dlh žalovaného sa tak stal splatným pre splátku splatnú dňa 20.9.2017, a preto od tejto splátky začala v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka plynúť trojročná premlčacia doba, a to vrátane splátok splatných medzi splatnosťou splátky splatnej dňa 20.9.2017 a vyhlásením mimoriadnej splatnosti dňa 19.1.2018, keďže zákonné ustanovenie druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka hovorí jednoznačne o začiatku plynutia premlčacej doby pre celý zročný dlh a vyhlásenie celého dlhu za splatný nastalo pre omeškanie konkrétnej splátky a predstavuje takú zmenu v obsahu záväzku, ktorá je podľa názoru odvolacieho súdu účinná vo vzťahu ku všetkým nasledujúcim splátkam, a preto je ďalšie posudzovanie premlčacej doby vo vzťahu k jednotlivým splátkam, ktorých splatnosť by prichádzala do úvahy po splátke, v dôsledku

nesplnenia ktorej došlo k zosplatneniu celého dlhu, v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka nepoužiteľné.

25. Pokiaľ žalobca namietal nezákonné skrátenie premlčacej doby súdom, je aj táto odvolacia námietka zjavne neopodstatnená. Súd prvej inštancie žiadne z aplikovaných zákonných ustanovení „nenovelizoval“ a aplikoval a vykladal ich výlučne v súlade s ich významom, ochranným účelom noriem spotrebiteľského práva a aj v súlade s výkladovým princípom právnych noriem „v prospech spotrebiteľa“. Už len zo samotnej konštrukcie ustanovení druhej vety § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka je zrejmá zákonná možnosť, že premlčacia doba začne plynúť skôr, než vôbec veriteľ uplatní svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, t. j. spätne. Ide pritom o zákonnú úpravu začiatku plynutia premlčacej doby, ktorá je jasná a veriteľovi je vopred známe, že ak využije právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky, v tom okamihu už z premlčacej doby časť uplynula v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, keďže táto začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal celý dlh zročným.

V prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy sa na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky vyžadujú prísnejšie podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (viď vyššie) a je taktiež vopred zrejmé, že v čase uplatnenia tohto práva veriteľom už časť premlčacej doby uplynula, a to zrejme väčšia (niekoľko mesiacov), keďže musela byť splnená podmienka aspoň trojmesačného omeškania s plnením splátky, pre ktorej nesplnenie sa dlh stal splatným, a tiež podmienka upozornenia spotrebiteľa dodávateľom na uplatnenie tohto práva. Je potom na zodpovednosti a na rozhodnutí veriteľa, či právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky využije, kedy ho využije a najmä, či a kedy podá žalobu v prípade nesplnenia si povinností dlžníkom.

26. Odvolací súd uvádza, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku o veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

27. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Žalovaný bol v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný v celom rozsahu, avšak zo spisu bolo preukázané, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy odvolacieho konania vznikli. Odvolací súd preto žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
 - dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
 - dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
 - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
 - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
 - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).